

Сказка С зёрнышка до коня

Перви ик солашты ёленыт ваты дон мары. Нёнын ик эргышты ылын. Шукат ак ёлеп, эргын атяжы колен кеа, варарак аважат кола. Рвезы шкетшы ёла, ёла, вара солавля мычкы кеаш тумая. Сўсек пындашышты тёды ик пёрцым моэш дё тё пёрцы доно торцынжы лёктын кеа.

Кеа, кеа, ик солашкы шоэш. Вады лин колта. Ик пёртышкы амалаш пырташ ядеш:

— Кыва, амалаш пыртай! — манеш.

— Пыртышаш, пыртышаш! — манеш кыважы.

Рвезет вара попа:

— Эх, — манеш, — пёрцем кышкы пиштышаш?

— Теве, — манеш кыва, — комбы витащ пиштема.

Вара рвезым пукша, йўкта, амалаш пишта. Ирок кёнылыт, рвезет вес солашкы кеаш йёмдылалтеш. Комбы витащ пыра — пёрцыжым кыван комбывляжы качкын колтеныт.

— Эх, кыва, — манеш рвезы, — пёрцем комбывляэт качкын колтеныт!

— Пёрцет вёреш ик комбем нёлок, — манеш кыважы.

Кыва ик комбыжым рвезылан кычыктен колта. Рвезы, комбым нёлын, вес сола якте ашкедеш. Эчеат вады лин колта. Ик пёртыш амалаш пырташ ядеш:

— Кыва, амалаш пыртай!

— Пыртышаш, пыртышаш! — манеш кыважы.

— Комбем улы, дә кышкы тїдым колтышаш? — ядеш рвезы.

— Тевеш тәга витаשמем колтема! — манеш кыважы.

Рвезы комбыжым тәга виташкы колта. Вара пөртыш пыра. Кыва тїдым пукша, йүкта, амалаш пишта. Ирок кїннылыт, рвезы пакыла кеаш тәрвана. Тәга виташкы комбыжылан пыра — комбыжым тәгавлә логен пуштыныт.

— Кыва! Мам бїнде бїштышаш? Комбем тәгавләэт логен пуштыныт! — манеш рвезет.

— Комбет вәреш ик тәгам нәлок! — попа кыважы.

Рвезы тәгам шур гїд кїлда дә пакыла ашкедеш. Кеа, кеа, эчеат ик солашкы шоэш. Вады лин колта. Ик пөртыш амалаш пырташ ядеш:

— Кыва, амалаш пыртай!

— Пыртышаш, пыртышаш! — манеш кыважы.

— Тәгаэм улы, дә кыш вара шагалтышаш? — ядеш рвезет.

— Тевеш имни виташ колтема! — манеш кыва.

Рвезы тәгажым имни виташ колта. Вара кыва тїдым пукша, йүкта, амалаш пишта. Ирок кїннылытат, рвезы пакыла кеаш тәрвана. Тәгажылан имни виташ пыра — тәгажым имнивлә чымен шуэныт.

— Кыва, мам бїнде бїштем? Тәгаэм имнивләэт чымен пуштыныт! — манеш.

— Тәгаэт вәреш ик имним нәлок! — попа кыважы.

Рвезы тәгажы вәреш ик имним виден кеа. Корны мычкы кеа, кеа, пирым вәшлин шагалеш.

Пирет рвезылан попа:

— Цецаш тїнжымат, имниэтшымат качкын колтем!

— Ой, пиры тос, тырхалай! Мїнь тїланет тотлы гїц тотлым пукшем! Шагал йә имни шайылан! — манеш рвезы.

Пиры имни шайылан шагалеш дә тотлы качкышым вычен шалга. Имниэт кок шайыл ялжы доно пирым ышмалу гїц как чымал пуа, пирет колен тї кеа.

Рвезы колышы пирым имни тупыш пишта дә пакыла кеа. Кеа, кеа, корнышты мөскам вәшлин шагалеш.

— Мїнь тїнным дә имниэтым качкам! — мөскажы манеш.

— Ой, мөска тос, изиш тырхалай! Мїнь тотлы гїц тотлым пукшем! — лопа

рвезет. — Тїнь шагал имниэм шайылан дӑ вычал!

Мӱска имни шайылан шагалеш дӑ вычаш тїнгалеш.

Имниэт кок шайыл ялжым чымалтен лўктал колта дӑ мӱскан лепкам шелын шуа. Мӱска колен тї кеа.

Вара рвезет мӱскамат, пирымат имни тупеш артен шїнда дӑ корны мычкы кеаш тӑрвана.

Кеа, кеа, шачмы солашкыжы толын шоэш. Тоныжы иктат уке. Тїды пиры дон мӱска каваштым выжален колта. Вара їдырым нӑлын шїнда. Рвезын їнде имнижат, вӑтыжат, пурлыкшат улы. Вӑтыжы доно коктын кїзытат їлалтен колтат.

Мультимедийная онлайн-библиотека

“Сказки Поволжья”

Иллюстрированные и озвученные сказки народов Поволжья.